

Han Mulder Kerstjeugdtoernooi, 18 december 2011

Een feestje was het!

Veel jeugdschaaktoernooien hebben last van krimp. Recessie, weet u wel. De wereldtitel voor Anish Giri zou het Nederlandse jeugdschaak een boost geven, maar daar konden wij niet op wachten: Actief werven, veel bekers, veel mandarijnen, veel sfeer, voor iedereen een prijsje, soep en broodjes, de Kerstman zelf en, last but not least, Ria achter de bar zijn de ingrediënten voor een geslaagde dertiende editie van het Han Mulder Kerstjeugdschaaktoernooi.

Met als speciale gast dit jaar... Han Mulder! (Tevens zoon van.) Hij kwam en zag dat het goed was.

Statistieken.

We hadden 59 deelnemers verdeeld over vier categorieën.

AB en C werden samengevoegd. Daar streden 13 jongens en één meisje over 7 rondes in 50 partijen.

Winnaars: [Sourav Bhattacharjee](#) en [Luuk Baselmans](#) (C)

In de D-groep : 19 deelnemers, 9 rondes, 81 partijen met als winnaar [Sang Nguyen](#).

De E-groep was het sterkst bezet, qua aantal dan. [Siem van Dael](#) zegevierde hier in 9 rondes over 25 medespelers. De rekenaars weten dan dat daarvoor 117 partijen gespeeld zijn.

Jan Cox speelde simultaan tegen de Deetjes en de Kerstman zelf nam het op tegen de complete E-groep.

Hoe het was.

Uit het voorgaande kon u al bevroeden dat wij terugkijken op een geslaagd toernooi. Het enthousiasme waarmee er geschaakt wordt geeft het meeste voldoening; Altijd weer fantastisch om te zien hoe aan 29 borden tegelijk gespeeld wordt terwijl de energie er zo van af spat.

Elke maandagavond zitten wij ook in deze zaal, en velen even geestdriftig, maar doen dan om de drie minuten een zetje, drukken zachtjes de klok in en wachten tot onze opponent hetzelfde doet. Af en toe wordt er wat gefluisterd of besmuikt gelachen om de koekjesopening (altijd lastig).

Wat een verschil met de jeugd!

Ik heb gezien hoe sommigen, ik noem geen namen, ongehinderd door welke zet dan ook van hun tegenstander hun favoriete opening op het bord knalden, waarna zij dan met twee stukken minder onbekommerd de partij uitschoven. Een serie "niet-zo-goede-zetten" van de tegenstander schonk hen het volle punt plus de overtuiging dat deze opening de rest van de dag gespeeld moest worden. Prachtig! Dit alles natuurlijk onder wild geraas van hun makkers die zich ook niet onbetuigd laten.

Vijftien zetten lang de Dame laten instaan en tenminste twee die het niet zien. Allebei de Koningen schaak, maar stug, ik bedoel vrolijk doorspelen. Met twee Dames meer in het eindspel twee minuten door de vlag gaan en jammerlijk verliezen. Niet getreurd, opgewekt naar de volgende ronde.

Stellingen die wij met onze veertig jaar ervaring eens rustig op ons in zouden laten werken werden in een handomdraai doorzien, weerlegd, dan wel van het bord gespeeld. Zo moet schaken zijn (en dan eventueel langzaam enig inzicht ontwikkelen, maar dit is de basis).

Er waren er ook die elke ronde gedegen naar het eindresultaat werkten. Victor Muntean lijkt me zo'n aanstormend talent. Met zeven jaar één van de jongste deelnemers en toch gedeeld derde met zes

uit negen.

Datzelfde geldt voor Siem van Dael: zeven jaar, acht punten, negen rondes. Ongedeeld eerste, net voor Charlie Tang die de onderlinge, naar later bleek, sleutelpartij in de vierde ronde van hem verloren had. Anthony Mitran werd op weerstandspunten knap derde. Zie de [stand](#) op de site van de Eindhovenschaakvereniging.nl

In de D-groep was Sang Nguyen soeverein. Hij versloeg alles en iedereen maar met name de nummers twee tot en met acht. De terechte winnaar dus. De onderlinge strijd om de hoogst haalbare tweede plaats werd door Pieter Verhagen in zijn voordeel beslecht door zijn overwinning op Kritin Motamarri in ronde zeven. Opkomende man Juan van Gogh zakte in de laatste rondes door twee verliespartijen weg uit de top van het klassement.

De gecombineerde AB en C-groep telde vooraf drie favorieten: De jongens van AB. Twee daarvan wisten dat ook waar te maken, maar Ties Schalijs startte ongelukkig en dat is in zeven rondes Zwitsers moeilijk goed te maken. Zijn laatste partij tegen Sourav Bhattacharjee had hem terug kunnen brengen, maar Sourav was deze dag ongenaakbaar. Hij won al zijn partijen, de meeste afgetekend. Ook Jasper Beukema was weer voor iedereen (behalve Sourav) een maatje te groot. Luuk Baselmans versloeg op zijn beurt ook alle overige deelnemers die het tegen hem opnamen en werd dus derde. En winnaar van de C-groep. (Overigens won Luuk vorig jaar de D-groep!)

Tot zover was het overzichtelijk. Maar op de vierde plaats eindigden Sam Baselmans en Christiaan Beukema precies gelijk, met evenveel weerstandspunten en Sonneborn-Berger punten. De oplettende lezer had al opgemerkt dat er vijftig partijen in de hoogste categorie gespeeld waren. Welnu. Volgens het [toernooireglement](#) volgde een beslissingsmatch met versneld tempo. Omdat de Kerstman inmiddels met luid gejuich ontvangen werd is deze achter gesloten (schuif)deuren afgehandeld. Zo'n beslissingsmatch vergt heel veel van de zenuwen en Sam bleek die het beste de baas: Hij overzag een dodelijke penning op Toren en Koning van Christiaan niet en mocht onder toezicht van zijn broer de tweede plaats in de C-groep opeisen. Christiaan werd getroost met de beker voor de derde prijs.

Eervolle vermelding verdient ook Olaf Zijderveld. Geconcentreerd probeerde hij elke ronde opnieuw punten te maken. Een paar keer had ie duidelijk pech. Met name zijn laatste partij ontglipte hem op het nippertje. Goed bezig, Olaf! En dat geldt eigenlijk voor jullie allemaal. Zonder jullie was het veel minder leuk geweest. De toewijding waarmee om de prijzen geknokt is, is voor mij een teken dat het met het Nederlandse jeugdschaak wel goed komt.

Ron van Hoogstraaten